ANUL I -- NUMARUL 5

Duminică 23 August 1942

VICTORIA

FOAIA MILITARĂ A FRONTULUI DE RĂSĂRIT

CAUCAZUL

Regiunea cunoscută sub numele de „Caucaz" este așezată între Marea Neagră și Marea Caspică, limitată la Nord de cursul inferior al fluviului Don, care se varsă în Marea de Azov, și cursul inferior al Volgei, care se varsă în Marea Caspică, iar la Sud se limitează cu Turcia și Iranul.

Această regiune cuprinde trei părți caracteristice:

— partea dintre Don și Volga, în general cu caracter de stepă și localități foarte rare;

— partea dintre Don, Marea Neagră și Marea Caspică foarte bogată și populată, străbătută de văi cu direcția Est-West, cu un teren lipsit de păduri și în general fără înălțimi.

— partea dela Sud cuprinzând munții Caucazului, care ajung până la înălțimi de aproape 6000 m. și sunt străbătuți de comunicații, care duc spre Sud la Noworosisk, Tuapse, Suchum, Kutais și Tiflis.

Prin așezarea lui în colțul de Sud-Est al Europei, la legătura dintre Europa și Asia, a fost poarta naturală prin care au invadat diferite popoare din Asia spre Europa.

Cea mai cunoscută dintre aceste invazii este aceia a Mongolilor lui Gingiskhan, care au pătruns prin Caucaz sub conducerea lui Subotai și trecând prin toată Rusia de Sud au ajuns până în Polonia și Ungaria.

Fiind o regiune bogată, multe popoare au rămas pe loc și s'au amestecat cu vechii locuitori, astfel că astăzi se găsesc în Caucaz cele mai felurite neamuri, care vorbesc peste 40 de limbi diferite. Intre cele mai cunoscute se pot număra, Armenii, Abchazii, Curzii, Uzbecii, Tatarii, Georgienii, Cerchezii și Turcii.

Se mai găsesc în număr neînsemnat Moldoveni, Greci, Italieni, Francezi, Englezi și Germani.

Popoarele Caucazului au dus viață liberă și independentă până către anul 1800 când Rușii au pătruns în Caucaz și au supus rând pe rând toate aceste popoare.

Georgienii, popor de oameni, care țin foarte mult la libertatea lor, nu s'au supus și timp de aproape 50 de ani au

(Urmare în pag. 2-a)

Soldații sovietici par adevărate arătări omenești Fără hrană și fugăriți sute de kilometri ei sunt mulțumiți să cadă prizonieri

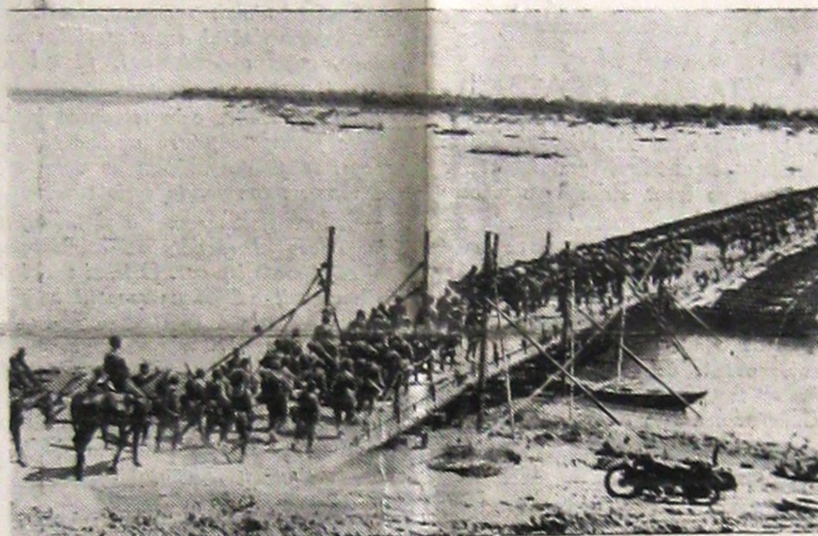
Mașina parcurge chilometri și nori de praf se ridică din drumurile și șoselele de pământ ale stepei ruse...

In depărtare se profilează, pe cerul aburit de căldura soarelui, ca într'o aquarelă, rămășițele știrbe ale unui oraș sovietic. Ne aflăm într'o regiune ceva mai accidentată. Stepa, nesfârșita stepă rusească, și-a schimbat fața. Se văd numeroase plantațiuni de vie. Suntem în apropiere de Zymlianskaia.

Orașul nu mai este azi decât în amintirea localnicilor, ce plâng pe ruinele caselor lor, privirea întâlnind la marginea dinspre Don, o grămadă imensă de grâu, ce mai fumegă încă și căreia bolșevicii i-au dat foc.

In curând, începe să se audă slab vuetul tunurilor, trezindu-te la realitatea frontului. O coloană imensă de prizonieri înaintează dusă de sentinelele noastre; pare un șarpe uriaș ce mișcă alene în apusul de foc al soarelui; sunt bătrâni cu părul alb și copii de 16 ani, începând cu ucrainienii și terminând cu turcii, armenii și caucazienii.

Singuri îmi spun fără să-i mai întreb că armata roșie se retrage necontenit, fugărită de trupele noastre și trupele germane, cari în acest sector în 15 zile au mers peste 500 km.

Trupele române trec Donul pentru a distruge inamicul.

Ce mănâncă trupele sovietice

Cu fața suptă, cu haine mai mult zdrențe, flămânzi și obosiți, mă lămuresc destul de bine asupra tratamentului și hranei în armata bolșevică. Boabe de mazăre uscată, sfărâmată și înmuiată în apă rece precum și niște turte drept pâine, sunt singurele alimente ce se găsesc la trupele roșii. Purtați pe jos, în marșuri nesfârșite de zeci și sute de kilometri, fugăriți de armatele germană și română, soldații Rusiei bolșevice par niște arătări. Numai teroarea și glonțul „politrucului" mai ține armata bolșevică din sud să nu se destrame de tot.

Când le vorbesc că în curând vor fi trimiși la casele lor, ochii le sunt râzători, bat din palme și își exprimă bucuria omului ajuns la capătul suferințelor.

Catiușa

Prizonierii ruși îmi povestesc cântecul războinic lansat de propaganda bolșevică în care se vorbește de noua armă sovietică, pe care au botezat-o „Catiușa". In adevăr nu departe de locul unde mă aflam, pe marginea șoselei stau aruncate două mașini. Apropiindu-te de ele, observi platformele de fier cu șanțurile, cari aruncă electric proectile. Ostașii noștri râd de această armă rusă atunci când e în acțiune spunând „iar a început să bată toba lui Stalin".

De vorbă cu generalul Dragalina

După 15 ore de drum dela gurile Donului în sus, încep să se vadă casele de lemn, vopsite în alb cenușiu și acoperite cu stuf, case caracteristice de cum treci Donul. Aci într'unul din sate este instalat pentru puțină vreme cartierul generalului Dragalina.

Generalul locuiește într'o cameră sobră, având drept mobilă un pat și o masă, singura eleganță constituindu-o lampasurile roșii ale uniformei...

După ce termină de rezolvat cu ofițerii de Stat Major programul de acțiune al zilei ce urmează, găsește un moment să stea de vorbă cu noi.

De statură înaltă, vioiu și primitor, figura lui exprimă bunătatea ca și hotărârea.

Discutăm multe și familiaritatea cu care vorbește îți arată că te afli în fața unui om sincer și hotărît, nu rece și protocolar, lucru care caracterizează pe oamenii de mari însușiri în orice împrejurare. Povestește de ultimele acțiuni, cari au și trecut în filele istoriei noastre naționale, ca și de ultimele evenimente militare pe frontul de Est.

Imi spune mirat că primește scrisori dela tineretul din țările Apusului. Aceștia îl roagă să le trimită semnătura sa pe o fotografie...

„E strălucirea vitejiei dvs., dromnule general", îi spun. Mă privește și cu modestia, care îl caracterizează, zice „Crezi oare"?

Afară, în noaptea de început de August, rachetele avioanelor inamice luminează frontul ca ziua, dar rezultatul bombardamentului e aproape întotdeauna nedesmințit de vorba înțeleaptă și hazlie a ostașului nostru „se ouă prost samalioții ruși"...

Slt. OCTAV LILIACOVEANU
reporter de războiu P.P.

Situația flotei sovietice din Marea Neagră

Turcia refuză trecerea flotei bolșevice prin Dardanele

Rapida înaintare a trupelor germano-române în Caucaz a pus într'o grea situație flota sovietică din Marea Neagră. Indată ce vor fi ocupate porturile sovietice, această flotă nu va mai avea posibilitatea să se alimenteze. Pentru a preîntâmpina această situație, ambasadorii Angliei și Statelor Unite au avut convorbiri cu ministrul de externe al Turciei, căruia i-au cerut să permită vaselor sovietice să părăsească Marea Neagră trecând prin Dardanele. Ministrul de externe turc a refuzat însă să admită acest lucru

CAUCAZUL

(Urmare din pag. 1-a)

provocat tulburări și au dus lupte grele până când au trebuit să cedeze stăpânirii rusești.

Caucazul este cunoscut în special prin bogăția de petrol aflată în munții Caucazului, care a dat armatei bolșevice posibilitatea să folosească foarte multe mijloace motorizate.

Dar, în afară de aceasta, Caucazul mai dispune de o foarte întinsă regiune agricolă, cu vite cornute, cai, porci și oi în număr foarte mare și putând produce grâne de tot felul, plante oleaginoase, orez, bumbac și tutun.

De asemenea viile din Caucaz sunt renumite prin vinurile de calitate superioară, pe care le produc.

Minereuri de mangan, cupru și cărbuni se adaugă la bogățiile petrolifere și agricole, făcând din Caucaz poate cea mai bogată regiune din Europa.

Din punct de vedere al climatului, partea dela Nord de munți este supusă gerurilor și frigului excesiv de iarnă și căldurilor foarte mari pe timpul verii, în timp ce la Sud de munți pe valea Kura, pe care se află și orașul Tiflis, cel mai mare din Caucaz, climatul este mult mai dulce.

La fel de plăcut este climatul pe coasta Mării Negre între Noworosiisk și Batum, unde sunt localități climaterice și unde temperatura medie anuală este de plus 14 grade.

Prin operațiunile, care se duc acum, această regiune este definitiv pierdută de sub stăpânirea bolșevică.

Pierderea atâtor bogății necesare conducerii și purtării unui războiu constitue o foarte grea lovitură pentru armata bolșevică.

Ocuparea Caucazului înseamnă pentru ruși:

— lipsa de benzină pentru mijloacele auto și deci neputința de a mai folosi M. U. motomecanizate în proporția uriașă de până acum;

— lipsa tot mai gravă de grâu, care după pierderea Ucrainei și a Caucazului a devenit o problemă fără soluție pentru ruși;

— ruperea legăturii cu Anglia și America pe drumul, care era folosit pentru trimiterea masivă de armament și materiale de tot felul, necesare Rusiei bolșevice; această întrerupere a circulației prin Caucaz este de o importanță extremă, deoarece în urma pierderii regiunii industriale de pe Doneț și Donul inferior, posibilitățile de fabricare a acestor materiale de războiu de către Rusia au fost reduse cu mai mult de 50% față de producția existentă până acum.

Astfel fiind situația, cucerirea Caucazului poate fi socotită ca preludiul sfârșitului rezistenței rusești, după care va urma prăbușirea.

„V"

POȘTA REDACȚIEI

Serg. maj. T. R. Gh. Nicolau. Ziarul „Victoria" se distribue gratuit tuturor trupelor de pe front. Primim cu plăcere orice colaborare.

Gazeta „Victoria" apare săptămânal redactată de Compania II-a Propagandă.
Este tipărită în zona frontului cu mijloacele oferite de către Secția Geografică a Frontului de Est.
Orice material redacțional se va adresa Companiei a II-a Propagandă, Oficiul Poștal Militar Nr. 30.

CHIPURI DE EROI

Sergentul BALTA

Escadrila de recunoaștere a Corpului Dragalina schimbase de curând aerodromul, undeva în bucla largă a Donului. Alături, pe câmp, camarazii aviatori germani, cu faimoasele lor Foke-Wolfuri de recunoaștere, își instalaseră corturile în grabă, astfel că numai după o jumătate de zi totul era pus la punct.

Avioanele românești și germane, înfrățite în lupta comună contra inamicului, vin și pleacă, din zori și până la asfințitul soarelui, într'un „du-te-vino" permanent, având răgaz doar timpul necesar alimentării motoarelor. Atât cât să fumezi o țigară și să faci o glumă cu camarazii, pentrucă „băieții" lucrează, nu stau.

In ziua aceea, de 11 Iulie, echipajul unui I. A. R., compus din pilotul Adj. Tiosa, Slt. observator Prunescu și Sergentul mitralior Baltă Virgil, aveau misiunea de a face recunoașterea frontului inamic.

Ca de obicei, zburătorii noștri erau cu chef de glumă și făceau haz pe seama camarazilor germani. Așa e românul nostru, când iubește pe cineva îl „sâcâie". In momentul acela un Foke-Wolf „smeul cu două cozi" — cum era poreclit de obicei, din cauza celor două fuselaje ale sale, coborâse în picaj deasupra cortului Comandantului, aruncase lestul cu foaia informativă și acum se ridica majestuos, mândru de ispravă, făcând turul necesar pentru aterizare.

Sergentul Baltă, care își ducea încărcătoare proaspete pentru „madmazela" lui, se opri lângă grupul plin de voioșie și spuse pe un ton foarte serios:

— Mare șmecher mai e și „Wolful" ăsta. N'are el răbdare să aterizeze și apoi să-și arate isprava. O trimite înainte. Eu am auzit azi pe un mucalit care la poreclit urât de tot pe „Fritz" — l-a spus „Codoșul". Și ridicând din umeri, Sergentul Baltă se vârî în carlingă și își văzu de „dragostea" lui, mitraliera.

In zadar au fost toate rugămințile camarazilor, să le spună de unde și până unde porecla cu „Codoșul".

— Lăsați că vă spun după ce m'oi întoarce din misiune.

Apoi întorcându-se către Adjutantul Tiosa, spuse frecându-și palmele:

— Dați-i drumul, că mi-s gata.

Zburau de o jumătate de oră. Zgomotul motorului îi împiedecau să vorbească, astfel că fiecare își vedea de treaba lui. Baltă își rotea ochii pe cer, observatorul își nota observațiile iar pilotul își frământa creerii cu gândul la Foke-Wolf. „De ce i-o fi spunând „codoșul"?!?

La un moment dat, Baltă se întoarse și bătu pe umăr pe observator, arătându-i în jos pe șosea, o coloană de transport inamică.

— Am văzut-o — fu răspunsul tot prin semne.

— Cred și eu, dar vreau să-i fac cunoștință cu „madmazela" mea răspunse Baltă, — făcând semn demonstrativ cu degetul arătător.

Zis și făcut. Avionul „pică" chiar deasupra coloanei, luând-o dealungul și, în momentul când i-a venit bine, Baltă deschise foc. Nu degeaba era el bun ochitor. Atacată pe neașteptate coloana intră în debandadă, vechiculele se răsturnară în șanț, iar însoțitorii se răspândiră ca potârnichile pe câmp.

Baltă era în culmea fericirei.

Era mare isprava ce făcea I. A. R.-ul de recunoaștere, „moșul" cum era poreclit de aviatori. Schimbând mereu încărcăturile, bravul mitralior făcu semn să se rotească mereu deasupra coloanei, până o isprăvi treaba. Că vorba aia, lucru început trebue terminat. Avionul zbura la câțiva metri deasupra vechiculelor împrăștiate, când mitraliera lui Baltă se opri deodată.

Mitraliorul tresări, își duse mâna la coasta stângă, încercă să mai tragă, apoi se lăsă moale pe scaun, cu capul rezemat de mitralieră.

Un glonte, din nenumăratele care zburau acum în jurul avionului, îl lovise.

Luând înălțime, I. A. R.-ul se întoarse cu motorul în plin, la bază. Camarazii l-au dat jos, l-au împins pe iarba arsă de arșiță a aerodromului, privindu-l în tăcere cu durerea în suflet.

Mitraliorul Baltă deschise ochii, îi roti nedumerit în jurul lui, apoi privirea i se opri pe bătrânul I. A. R.

Atunci înțelese. O șuviță roșie începuse să i-se prelingă din colțul gurii.

Deodată fața i se însenină, buzele începură să-i miște și cu vocea stinsă spuse rar:

— „Foke-Wolful" se duce, vede și spune... d'aia îi zice...

Glasul i se înecă într'o bolboroseală de sânge, corpul se întinse ca o coardă și mitraliorul Baltă își dădu sufletul.

Lt. Rez. AUREL M. ALICU
reporter de războiu P. P.

Plata ajutoarelor de familie în comunele rurale, cu începere din luna Iulie 1942

Ministerul apărării naționale ne trimite următorul comunicat:

Pentru lămurirea comitetelor de ajutorare, se dă mai jos un tabel de modul cum urmează a se calcula ajutorul cuvenit familiilor concentraților și mobilizaților din comunele rurale, în cadrul dispozițiunilor luate prin art. 6 din instrucțiunile nr. 5100 din 10 Iunie 1942, ce s'au distribuit tuturor comunelor, prin prefecturile de județ.

T A B E L

Terenul ce dă dreptul la ajutor	Sumele ce se vor plăti lunar, în raport cu starea materială și numărul membrilor concentratului cu drept la ajutor (Soție bolnavă, gravidă, sau cu copii mici sub 14 ani, părinți infirmi sau bătrâni peste 60 de ani, frați și copii infirmi, sau minori sub 14 ani, dacă sunt în sarcina concentratului).									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Până la 1 ha. inclusiv	800	1100	1400	1700	2000	2300	2600	2900	3200	3500	3800
Dela 1 —2 ha. inclusiv	300	600	900	1200	1500	1800	2100	2400	2700	3000	3300
Dela 2 —2½ ha. inclusiv	—	300	600	900	1200	1500	1800	2100	2400	2700	3000
Dela 2½—3 ha. inclusiv	—	—	300	600	900	1200	1500	1800	2100	2400	2700
Dela 3 —3½ ha. inclusiv	—	—	—	300	600	900	1200	1500	1800	2100	2400
Dela 3½—4 ha. inclusiv	—	—	—	—	300	600	900	1200	1500	1800	2100
Dela 4 —4½ ha. inclusiv	—	—	—	—	—	300	600	900	1200	1500	1800
Dela 4½—5 ha. inclusiv	—	—	—	—	—	—	300	600	900	1200	1500
Dela 5 —5½ ha. inclusiv	—	—	—	—	—	—	—	300	600	900	1200
Dela 5½—6 ha. inclusiv	—	—	—	—	—	—	—	—	300	600	900
Dela 6 —6½ ha. inclusiv	—	—	—	—	—	—	—	—	—	300	600
Dela 6½—7 ha. inclusiv	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	300
Dela 7 —7½ ha. inclusiv	urmează mai departe în cazul când sunt mai mulți membri.										

NOTA.

Familiile ce au numai până la 1 ha. teren cultură, primesc ajutorul integral, adică cota principală cuvenită familiei, plus cotele adiționale cuvenite pentru fiecare membru în parte, inclusiv soția.

Cele care au peste 1 ha. teren cultivabil, primesc numai cota adițională pe numărul membrilor îndreptățiți la ajutor, scăzându-se dela ajutor câte 1 membru de fiecare ½ ha. ce trece peste 2 ha. teren cultivabil.

Acest calcul nu se va depăși decât numai pentru cazul când culturile au fost distruse prin inundații, grindină sau alte împrejurări de forță majoră, sau terenul este pietros, râpos, sau mlăștinos, ce nu dă nici un fel de producție.

La terenurile distruse de grindină, inundații, etc., comitetele vor aprecia proporția distrugerilor, deducând din totalul terenului cultivabil numărul de ha. corespunzător pagubei suferite, astfel ca o cultură de 5 ha. ce a fost distrusă jumătate, să fie socotită numai la 2½ ha.

Pentru soțiile concentraților și mobilizaților ce locuesc și muncesc împreună cu părinții sau socrii, se va lua de bază la calculul ajutorului și averea acestora.

ȘTIRI DIN ȚARA

Subsecretariatul de Stat al Aprovizionării a hotărît ca începând de Miercuri 19 August evreii să plătească pâinea de 500 grame cu 30 lei, adică cu 15 lei rația.

*

D-l general Hansen, în trecere de pe front prin București, a făcut o vizită la Ministerul Apărării Naționale, unde a fost primit de d-l general Pantazi, Ministrul Apărării Naționale, cu care s'a întreținut în spiritul amiciției de arme germano-române.

*

Monitorul Oficial a publicat decretul lege, prin care au fost trecuți în cadrul disponibil sau puși în retragere funcționarii Direcțiunii Generale a Polițiilor, care dau dovadă de scăderi de aptitudini în îndeplinirea îndatoririlor.

ULTIMELE ZILE ALE STALINGRADULUI

Se prăbușește încă o fortăreață a comunismului sub atacul diviziilor românești

Impinși de înaintarea fără odihnă a trupelor române și germane, inamicul, fugărit din regiunea Donului, încearcă cu ultimile sforțări să apere Stalingradul, vechiul Tarițin, împotriva atacurilor diviziilor române și aliate. Stalin se îngrijește personal de apărarea acestui important oraș de pe Volga, care îi poartă numele, masând aici forțe considerabile compuse din trupe de elită.

Orașul a fost înzestrat cu două centuri de fortificații, cazemate, șanțuri-anticar, baraje de mine, etc. — construite în ultimul timp. Și peste toate aceste întărituri ce vor pune la o nouă încercare bravele noastre trupe, planează sinistru, ordinul lui Stalin către apărătorii Stalingradului:

„Nici un pas înapoi!"

O campanie eroică

Crescuți parcă din stepă, se înalță uriași și amenințători, în fața porților Stalingradului, neobosiții noștri luptători. Odată cu trecerea Donului, pământul Rusiei se întinde cât vezi cu ochii sub o formă neprietenoasă, o mare de iarbă ațoasă și uscată, fără păduri, fără grădini, cu sate prăpădite și aruncate la sute de kilometri unul de altul. Apa se găsește în adâncuri și la distanțe înspăimântătoare. Arșița e cumplită, încingând pământul gălbui al stepei, uscând iarba și aprinzând-o. Stepa ia foc de căldură! O mare de flăcări se întinde pe zeci de kilometri, dând stepei în timpul nopții un aspect sinistru. Pe aceste meleaguri diviziile generalului Dragalina au fugărit neîncetat inamicul, înghesuindu-l spre marele oraș de pe Volga.

Incercări disperate ale Inamicului

Masând forțe proaspete în sectorul Stalingradului, comandamentul sovietic și-a împins trupele la acțiuni disperate contra diviziilor românești, căutând prin contraatacuri viguroase să rupă centura de asediu. Astfel în luptele pentru cucerirea înălțimilor dela S.-Est de satul Tebektenerowo, divizia generalului Cialik a decimat diviziile întărite siberiene ce apărau cu înverșunare pozițiile, — iar contraatacurile inamicului din zilele următoare, executate cu unități speciale de cadeți și care de luptă, au fost spulberate, divizia menținându-și pozițiile cucerite. In aceste bătălii disperate, comandanții de companii și batalioane au atacat în fruntea unităților, mulți din ei căzând eroic la datorie.

Doi generali

La postul de comandă al d-lui General Dragalina, într'un sat mizer de stepă, înecat în nouri de praf și încins ca o plită, de arșița soarelui — o mașină a stopat brusc, din ea coborând generalul Hoth, comandantul armatei germane blindate, cu care cooperează corpul de armată român.

Un pluton de jandarmi a prezentat onorul, comandantul german a trecut trupa în revistă, apoi, însoțit de generalul Dragalina, s'a retras în postul de comandă. După cinci minute, cât timp a ținut întrevederea, un Horch a transportat pe cei doi generali spre primele linii.

La despărțire, mâna generalului Hoth a strâns cu căldură mâna generalului Dragalina, privirile lor arătând o deplină înțelegere.

O zi după aceia, asaltul decisiv asupra Stalingradului se porni viforos pe tot frontul.

Serg. T. R. ZENOBIE BANCILA
reporter de războiu P.P.

Mersul războiului

Trupele germano-române continuă înaintarea lor victorioasă în Caucaz

In cursul ultimei săptămâni presiunea forțelor Germano-Române în Caucazul de Sud s'a accentuat tot mai mult către munții Caucaz și portul Temryuk.

După cucerirea Krasnodarului, trupele noastre au trecut fluviul Kuban la Sud de acest oraș, înfrângând rezistența înverșunată a inamicului din acest sector.

Alte forțe inamice, care apără direcția spre Temryuk, au fost respinse la West de râul Kurka.

In același timp se continuă înaintarea prin atacuri încununate de succes, în direcția Grosny, regiune petroliferă de mare importanță situată la poalele pantelor de Nord ale munților Caucaz.

Prin pătrunderea din ce în ce mai adâncă în munții Caucazului, porturile Novorosisk și Tuapse sunt tot mai mult amenințate.

Cucerirea acestor porturi va pune flota rusă din Marea Neagră într'o foarte grea situație, deoarece va fi nevoită, fie să se predea Turciei, fie să încerce o trecere prin strâmtoarea Bosfor, ceiace ar însemna scufundarea ei în apele Mării Mediterane de către flota aeriană și submarinele italo-germane, care stăpânesc această mare, fie să se scufunde de bună voie în Marea Neagră.

Oricare ar fi soluția, la care va ajunge flota rusă, este sigur însă că ea va dispare din Marea Neagră, astfel că vom avea posibilitatea de a face transporturi pe mare între România și Caucaz, iar pentru viitor se deschid perspective din cele mai frumoase pentru desvoltarea flotei românești în această mare.

In regiunea de Est a Caucazului a fost ocupat orașul Elista și înaintarea continuă mai departe spre Est către Marea Caspică.

In cotul Donului și la Vest de Stalingrad, trupele germane au distrus forțele inamice aflate încă în acest cot.

In același timp forțe Româno-Germane înaintează luptând între Don și Volga pe la Sud West de Stalingrad.

Acest oraș, pe lângă că este un mare centru industrial, mai prezintă o importanță cu totul deosebită din punct de vedere al operațiunilor deoarece, fiind situat pe Volga, cucerirea lui de către trupele germane și aliate ar atrage interzicerea circulației vapoarelor pe acest fluviu și deci împiedicarea transporturilor de produse petrolifere din Marea Caspică prin Astrahan către sectorul din centru al apărării rusești.

Pentru a împiedeca căderea lui, Voroșilov a concentrat forțe puternice, fiind hotărît să-l apere cu ultima disperare. Dar soarta lui va fi aceiași ca și a tuturor celorlalte centre de importanță vitală pentru ruși, care au fost apărate cu îndârjire și care totuși au căzut sub puterea atacurilor forțelor germane și aliate.

In regiunea Voronej și Rjew, rușii continuă să atace cu mare vigoare, fără a ține seama de pierderi, dar nu reușesc să producă decât hecatombe de morți în fața liniilor de apărare ale germanilor.

Situația rușilor este din ce în ce mai gravă și vizita, pe care a făcut-o D-l Churchill premierul Britaniic la Moscova, nu se explică decât prin gravitatea excepțională a acestei situații.

Desigur că scopul acestei vizite a fost acela de a îndemna pe Stalin să ducă rezistența până la limita din urmă a forțelor rusești — dealtfel așa cum a procedat și în luna Iunie 1940 cu Franța, care se prăbușea sub loviturile forțelor armatei Germane —; dar în același timp a dorit să se informeze asupra realității situației din Rusia și de posibilitățile ei de rezistență.

Este extrem de important să se știe cât mai poate dura Rusia, deoarece odată cu prăbușirea ei, a căzut orice speranță de a se mai duce războiul de către forțele britanice și americane.

Pentru a dovedi Rusiei, că se fac toate sforțările pentru creiarea celui de-al doilea front în Europa, cerut cu atâta insistență de Stalin, la 19 August s'a executat pe Coasta de Nord a Franței, la Dieppe, o încercare de debarcare în trei puncte, cu circa 1 divizie din trupe engleze și americano-canadiene. Trupele debarcate au suferit pierderi grele: au fost distruse 28 tancuri și s'au făcut 1500 prizonieri. Artileria de coastă a scufundat 3 distrugătoare, 2 vase torpiloare, 4 vase de transport și 1 vas rapid. Au fost grav avariate 5 crucișetoare și 2 vase de transport. Au fost doborîte 83 avioane.

In Egipt se dau lupte cu caracter local, care ascund însă pregătirile febrile care se fac de o parte și de alta în vederea operațiunilor ulterioare.

Frontul englez din Egipt a primit o grea lovitură în ultima săptămână prin scufundarea în Marea Mediterană a unui convoi maritim englez, care transporta materiale pentru trupele engleze din Africa și pentru insula Malta.

Pierderile acestui convoi, provocate de aviația și submarinele italiene și germane, au fost foarte grele, iar vasele, cari au scăpat, s'au întors urmărite de aviație și submarine.

In Oceanul Pacific Japonezii anunță că în ultima mare bătălie aero-navală din zona arhipelagului Salomon, au scufundat 100.000 tone din flota Anglo-Americană.

In India situația se agravează din ce în ce mai mult.

Tulburările și actele de nesupunere a populației se înmulțesc, iar autoritățile britanice fac arestări în masă.

Convorbirile dela Moscova au fost dramatice

Serviciul de știri britanic anunță că la Moscova a avut loc o întâlnire Churchill-Stalin, care a durat de Miercuri până Sâmbătă.

La conversațiuni au participat d-nii Harriman, sir Allan Brooks, generalul Wavel și sir Alexander Kadogan.

Din partea Sovietelor au participat Molotov și mareșalul Voroșilov.

Anunțând întrevederea Churchill—Stalin, Agenția Nord-americană „Associated Press" declară textual că toate convorbirile au fost „dramatice".

DOVEZI DE INALT SPIRIT DE CAMARADERIE

D-l general Petre Dumitrescu, comandantul armatei a III-a, a dat un ordin de zi prin care sunt citați pe întreaga armată a 3-a, ostașii Batalionului 52 pionieri, care și-au dăruit soldele lor pentru ajutorarea familiilor unor camarazi căzuți la datorie.

Ordinul de zi are următorul cuprins:

Ordin de zi nr. 31 din 14 August 1942. Ostașii Batalionului 52 Pionieri, din Corpul 2 Armată, au donat din proprie inițiativă solda pe luna Aprilie 1942, în valoare de lei 36540, pentru ajutorarea familiei sergentului Mustață, căzut la datorie, și solda pe luna Iunie 1942, în valoare de lei 44.640, pentru ajutorarea soțiilor caporalului Lipoveanu Apostol și soldat Grigore Constantin, căzuți la datorie în luptele contra bolșevismului.

Fapta ostașilor acestui Batalion dovedind un înalt spirit de camaraderie și patriotism, pentru a servi ca pildă tuturor, ordon:

Citarea prin ordin de zi pe Armata 3-a a ostașilor Batalionului 52 Pionieri.

Prezentul ordin de zi va fi adus la cunoștința tuturor unităților Armatei 3-a.

Comandantul Armatei 3-a
General de Armată,
(ss) P. DUMITRESCU

Bătălia navală din Pacific

Bătălia navală din Pacific, pe care am anunțat-o în numărul trecut al ziarului nostru, a intrat în a doua săptămână. Bilanțul primei săptămâni, așa cum este dat de amiralitatea japoneză, arată mari pierderi pentru flota inamică. Intr'adevăr au fost scufundate până acum nu mai puțin de 13 crucișetoare britanice și americane, 9 contratorpiloare, 3 submarine și 10 vase de transport. Au fost grav avariate: 1 crucișetor, 3 distrugătoare și un vas de transport.

Pierderile japoneze sunt următoarele: două crucișetoare ușor avariate și 21 avioane pierdute prin acțiunea piloților, care s'au aruncat cu toată încărcătura de bombe asupra vaselor inamice.

Prim Redactor: Locot. rez. A. M. ALICU (P.P.)

Desen—Zinco—Tipar: Secția Geografică a „Frontului de Est".

GLUMA pe FRONT

LILI MARLEEN

prezentată de Serg. T.R. Zenobie Băncilă
desene Sold. Alexandru Raabe
Din Secția Geografică

① Toader se trezi în noapte
Turburat peste măsură,
Fritz găsise iar „hazaică",
Și-i cânta cu foc din gură.

② S'a îmbrăcat gândind cum neamțul
Le găsește așa într'una
Și'n oraș plecă cu planul
Să-și aducă și el una.

③ O găsi privind la lună
Rezemată de fereastră
Și luând dela neamț exemplu,
Îi cântă de „inimă albastră"

④ Cântecul a fost cam „tare"
I-a lipsit „forma" vocală
Totuși, până'la urmă Toader
Nu s'a'ntors cu mâna goală.

⑤ Lângă cort când s'așezară
Toader vocea își munci
Doar o nimeri cântarea
Ce pe Lili ar cuceri.

⑥ Ca să mai încerce iară
E înzadar, căci n'are ton.
Însă i-a venit ideia:
Îi va cânta din patefon!

⑦ De pe cer, privește luna,
Singură a rămas săraca...
De-ar putea, precis le-ar sp...
C'au uitat să'ntoarcă plac...